

ดร.กะทิ สิริภรณ์ มั่นตาภรณ์

สาวไทยคนเก่ง ที่รู้จักมักคุ้นกับ โยชิคิ

หลังจาก 2-3 เล่มก่อน J-SPY เราคงพบหน้านางไอ่ท้าวระหว่าง โยชิคิ กับ ดร.กะทิ (สิริภรณ์ มั่นตาภรณ์) ไป จนหลายคนสงสัยและถามได้ว่า ดร.กะทิคือใคร...ทำไมถึงมีโอกาสได้คุยกับโยชิคิ...แล้วไปรู้จักกับโยชิคิได้อย่างไร? หลายคำถามซึ่งเครื่องรางและอิมเมจส์กันเข้ามา จนทำให้เล่มนี้ ทางเราต้องสนองตอบความต้องการของหลายรูดน เกี่ยวกับตัวคนที่แท้จริงของดร.กะทิผ่านนี้ซะที ว่ามีที่มาที่ไปอย่างไร

เอาเป็นว่าเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ไปพูดคุยกับพี่กะทิกันเลยดีกว่าครับ

☞ สวัสดีครับพี่กะทิ คงต้องขออนุญาตให้ข้าพเจ้าเรียกพี่ว่า พี่ นะครับ จะได้สะดวกในการพูดคุยมากขึ้น

ได้จ้ะ...พี่ก็ว่าอย่างนั้นแหละ มันดูเป็นกันเองสินะ พี่เรียก ก็ออกเสียงว่า พี่ว่าผมฟังหูฟังตาผมจะรู้อะไรก็ไม่รู้ (ยิ้ม)

☞ คงต้องเริ่มคำถามแรกกันเลยนะครับ มีหลายคนสงสัยเหมือนกันว่า พี่กะทิเป็นใคร มีที่มาที่ไปอย่างไร?

ได้จ้ะ...พี่ชื่อ สิริภรณ์ มั่นตาภรณ์ นะ เติบโตมาที่ตัวนี้พี่หรือพี่นิดไป (ซึ่งนามบัตรที่พี่เจอไปไม่ครบเพราะะ มันก็พิมพ์ผิดด้วยนั่นแหละ อันนี้เมื่อมารู้ว่าตอนนั้นที่พิมพ์นามบัตรนี้ พี่เองก็ไม่

ออกนิตินาภาษาไทยเท่าไร? เรียกได้ว่า อ่านภาษาไทยมากเลย แต่เดี๋ยวนี้อ่านอะไรแล้วนะ อ่านเขียนอะไรได้ก็ต้องขึ้นแล้ว

คืออย่างนั้นจ้ะ พี่ไปอยู่เมืองนอกตั้งแต่อายุ 4 และ ไปแล้วไม่ได้กลับเมืองไทยร่วมๆ 30 ปีแหละ...จำได้ว่าตอนนั้นประมาณช่วงปี ค.ศ. 1964 มั้งนานมาแล้วนะ (ยิ้ม) ช่วงนั้นพี่ไปเรียนอยู่ที่อังกฤษก่อน แล้วก็ไปเรียนปริญญาตรีทางด้านดนตรีที่เบิร์กลีย์ (Berkeley College of Music) ในเขตคาลิฟอร์เนียอเมริกา ซึ่งเป็นสถานบันดนตรีที่มีชื่อเสียงมากที่สุดอีกแห่งหนึ่งของโลกก็ว่าได้ แล้วก็มาเรียนปริญญาเอกทางด้านกฎหมายบัณฑิต ซึ่งต่อมาได้ทำงานที่เขาวงกตกับวงเราบ้างก็ในฮอลลีวูดมาโดยตลอด ส่วนใหญ่งานหลักๆ ของพี่ก็จะเน้นไปที่การเป็นทนายความทางด้านลิขสิทธิ์ มีงานเป็นงานประเภทรับทำสัญญาการซื้อซาวนด์บ้าง รับทำสัญญาระหว่างศิลปินกับค่ายเพลงบ้าง คือจะเป็นในเรื่องของการดูแลสัญญาและผลประโยชน์ของศิลปินและค่ายเพลงต่างๆ ก็เป็นงานในลักษณะอย่างนี้แหละจ้ะ พี่ก็มาร่วมๆ 20 ปีเห็นจะได้

☞ แต่ทราบมาว่าพี่กะทิเองก็เป็นหนึ่งในคณะกรรมการตัดสินรางวัลแกรมมี่ อวอร์ด ของสหรัฐอเมริกาด้วย...เป็นคนไทยคนเดียวหรือเปล่าครับ?

อันนี้พี่ไม่คอนเฟิร์มนะ...ไม่แน่ใจ แต่คิดว่าน่าจะใช่...คือพี่เองก็คลุกคลีอยู่กับวงการเพลงวงการบันเทิงในอเมริกาเวลาร่วมๆ 20 กว่าปี แล้วพี่ก็มีบริษัทเล็กๆ เป็นโปรดักชั่นเฮาส์ รับจัดเสียงให้กับศิลปินหลายรูดนด้วย จากจุดนี้มันก็ทำให้เราได้รู้จักกับคนในวงการหลายท่าน อีกทั้งเราเองก็เรียนและทำงานมาทางด้านนี้ด้วย ก็เลยได้ผูกขาดการเป็นคณะกรรมการการตัดสินรางวัลแกรมมี่มาตลอดทุกปี...รู้สึกจะเกือบ 20 ปีแล้วมั้ง ซึ่งทุกวันนี้ก็ยังคงเป็นอยู่ และคิดว่าพี่น่าจะเป็นคนไทยคนเดียวที่ร่วมมั้งที่ได้เข้ามาฟังตรงจุดนี้

☞ มาถึงประเด็นเกี่ยวกับพี่หลายท่านถามกันเข้ามาบ้างว่า...พี่กะทิไปรู้จักกับ โยชิคิ ได้อย่างไร?

เรื่องมิตรภาพนะ...ต้องขอออกก่อนว่า พี่นะไม่ใช่แฟนเพลงของ X-JAPAN แล้วก็ไม่ได้อ่านด้วยว่า โยชิคิ คือใคร? จนกระทั่งเมื่อประมาณช่วงปี 95 หรือ 96 เป็นเวลาที่พี่ได้ไปมาอยู่เมืองไทยแบบถาวร แล้วก็มีโอกาสได้เข้าร่วมจัดรายการวิทยุกับทางคลื่น 89.0 ไทเทค เวิร์ธ (ปัจจุบันไม่มีแล้ว) ในช่วง 'More Than Words' ซึ่งจะเป็นอะไรที่เกี่ยวข้องกับการแปลเพลง การถอดความหมายของเพลงจากภาษาฝรั่งมาเป็นภาษาไทย แล้วก็นี่...ช่วงหนึ่งพี่ก็ไม่เจอกับอีกรายการหนึ่งซึ่งอยู่ในคลื่นเดียวกันคือรายการวิทยุสนุกๆ ที่ชื่อ 'ตามมาซิจ๊ะโหน' (ปัจจุบันย้ายไปอยู่คลื่น 103.0) แล้วก็มีติดๆ ที่พี่...เพิ่งมาบ้าง...โทรมาบ้าง เขียนจดหมายมาบ้าง แล้วก็

พูดถึงวง X-JAPAN พูดถึงโยชิโก...ซึ่ง...เอ๊ะ! เราก็ก้าว
ค้นๆ...เราเหมือนเคยได้ยินนี่...คือที่ห้องพูดก่อน
ไปนึกนะว่า ที่มีเพื่อนอยู่ที่อเมริกา ซึ่งเป็นชาวคัน
เด็นจิเนียร์ ชาวญี่ปุ่น คำชื่อ คุณ 'สแตน คัตทายามา'
(STAN KATAYAMA) ซึ่งเพื่อนที่คนนี้ คำว่าเป็นชาวคัน
เด็นจิเนียร์ที่เก่งระดับไฮสคูลนะ ใครๆก็อยากจะทำ
งานกับเค้า แล้ว 'โยชิโก' นี่เป็นลูกคำคนหนึ่งซึ่งเค้า
เคยพูดถึง แต่ทำไมได้ใส่ใจจะไต่ถามในช่วงนั้น

แล้วที่นั่นพอมารู้ชื่อเด็กพูดบับ ก็อ้อ
นึกขึ้นได้ว่า เราเคยได้ยิน 'สแตน' พูดถึงมัน...พอที่
มีโอกาสได้ไปอเมริกาอีกครั้ง...คือที่จะบินไปเมืองครึ่ง
ของครึ่งนะ ก็เลยได้พบกับสแตน กับบอกเค้าว่า เมื่อ
มีเด็กที่เมืองไทยชอบวง X พูดถึง X-JAPAN แล้วก็
โยชิโกกับวงเดอะบอยส์ คุณสแตนก็บอก ล้าว! จริงหรอ
นี่ตอนนี่เค้ามีโปรเจกต์กับ X-JAPAN ในชุด Dala
นะ...นี่โยชิโกเค้าฝากชื่อเอกสารของคุณแล้วกับแฟน
มาให้ฟังด้วย...พอกี่สัปดาห์ก็เอกสารมา แล้วก็มา
บอกน้องๆในรายการ 'ตามหาซีจีคอน' ว่า เรายิน
ที่มีเอกสารที่โยชิโกส่งถึงคุณสแตนเพื่อนพี่นะ หรือม
ลายเซ็นมาด้วยนะจ๊ะ...จากนั้นก็รีบๆเค้าก็ขอถ่าย
เอกสารกันใหญ่ ใส! ไม่น่าเชื่อว่าเขาจะเยอะขนาดนี้
นะ (หัวเราะ)

จุดเริ่มต้นอยู่ตรงไหน?

ใช่จ๊ะ ที่นี้เด็กๆเค้าก็ตามรายการที่มา
ตลอด ตามมาทุกวันที่โยชิโกทำอะไรอยู่ เป็แต่ใจบ้าง
แล้วที่ว่าไปอเมริกาที่จะพูดกับสแตนทุกครั้งว่า
นี่ธอ...เด็กตามมาเยอะมากสแตน สแตนก็บอกยัง
ทำงานกับโยชิโกอยู่ตลอด เพราะนอกจากวง X-JAPAN
แล้ว โยชิโกเค้ายังมีบริษัทส่วนตัวของเขาเอง มี
สตูดิโอ-ห้องอัดของตัวเอง มีทีมงานเพลงให้รับวงดังๆ
ในญี่ปุ่นอีกหลายวง ซึ่งพวกญี่ปุ่นเค้าจะชอบมาทำ
งานเพลงที่อเมริกาซะเป็นส่วนใหญ่ อย่างน้องๆมัน
ก็ไล่ชื่อละ แล้วที่สำคัตุราคาอันนี้ไม่ต่างจากที่ญี่ปุ่นด้วย

ซึ่งเป็นที่นิยมของศิลปินญี่ปุ่นมาทุกยุคเลยก็ว่าได้
ว่าทำงานเพลงที่เมืองนอกมันมันแจ่มจ๊ว

จนกระทั่งพอ 2 ปีให้หลังจากปี'96 จนถึง
ปี'98 เมื่อแหละ ก็มีคนแห่ซ้จากโยชิโกมาที่บ้านที่
กรุงเทพฯนี่เอง...เมื่อวันที่ 13 พ.ย. ปี'98 เมื่อความ
คราวๆกับบอกว่า เมื่อ! หลังจากที่ได้มาเมืองไทย
เอ๊ะ! รู้สึกโยชิโกจะเคยมาด้วยไหม?

ใช่จ้ะ...จำได้ว่า

**ประมาณช่วงปี'95 หรือ '96
นี่แหละ มีแฟนเพลงไปต้อนรับเค้า
เยอะมากแฮะจ้ะ**

"อ้อเธอ?...แล้วที่นั่นเมื่อคราวนั้นแฟนซ้
ก็บอกว่าเค้าชอบมีมากกับคนไทยเมื่อครั้งที่แล้ว...
ทุกคนต้อนรับเค้าอย่างดี เหมือนกับอยู่ที่บ้านเลย
ฝากฮิลล์ทุกคนด้วย ออหากจะมานเมืองไทยอีก...
ขอบคุณ ทุกคนมากจ้ะ" เมื่อ เมื่อความก็มีแฟนนี่ (ยิ้ม)

**แล้วความรู้สึกแรกที่ได้เห็นแฟนซ้จาก
โยชิโกล่ะจ้ะ?**

"ก็เออ...น่ารักดีนะ คือที่ว่าจะไม่มีรู้สึก
เท่าไร เพราะพี่ไม่ชอบแฟนเพลงของ X หรือโยชิโก
คือพี่เป็นนักดนตรี 5xxx ก็จะไม่ไปไหนทั้งนั้น แต่
ก็รู้สึกดีใจนะ ก็เลยมาบอกน้องๆในรายการตาม
โตนจ... อ้ออ้อ พอรู้นะ เค้าก็รีบวิ่งเข้ามาหา
ขอแฟนซ้ไปถ่ายเอกสารแจกกันให้มากให้มาย ซึ่ง
พี่เขาใจว่า 'สแตน' นี่คงจะไม่บอกโยชิโก เจ้าตัวเค้าก็
เลยบอกซ้มาหาพี่ แล้วที่นั่นน้องๆเค้าก็บอกว่า จะมี
การรวมกลุ่มแฟนคลับ X-JAPAN กันทุกปี เป็นไปได้
มีที่ที่จะไปโยชิโกที่ไต้หวันนะ ซึ่งพี่ก็ไม่แน่ใจนะ ก็ลอง
โทรถามทางสแตนดู ทางนั้นเค้าก็บอกว่า ทางโยชิโก
เค้าอยากโทรมาในวงสนทนา ซึ่งเราคิดใจ เพราะ
แรกๆเราคิดว่าจะให้โยชิโกโทรมาในรายการของทาง
คลื่นไอแพทซ์ แล้วเราจะอัดแบบไวมันเปิดในงาน แต่

พอรู้ว่าเค้าจะโทรมาในงานแฟนคลับสแตนเราก็ซ้
จะหนักใจเหมือนกัน"

เพราะอะไรแฟนคลับ?

"คือต้องเข้าใจก่อนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่
มาก จัดงานแบบใหญ่โตอย่างนั้น แล้วเรารู้ได้
ยังไรว่าเค้าจะเบอร์...ไม่เบอร์ คือเราไม่จริงจัง เบอร์

โทรศัพท์นั้นก็ไม่ได้ แยก
บอกจะโทรมาเอง...ที่นี้
พอถึงเวลา เด็กๆเค้าก็จัด
งานถึงจริงจ้ะ รู้สึกจะเป็นที่
โรงแรม 'เวนิส' แถวแยก
ราชเทวีฝั่ง ส่วนทางที่เป็น
พวกแฟนคลับซ้ไปโทร
มาแหละนะ (หัวเราะ) ก็
ติดต่อประสานงานกับทาง
อเมริกาอยู่ตลอดเลย...ถาม
คุณสแตนว่าจะเอาอย่างไร
โทรมาที่ไมจ? ทางคุณ

สแตนเค้าก็ให้ทางผู้ช่วยโดยตรงของโยชิโกนี่แหละ
ติดต่อประสานงานให้ บอกว่าจะโทรมาในงานตอน
เวลาประมาณซ้ 4 โมงเย็น ของเมืองไทย ซึ่งดู
เหมือนเวลาจะห่างกับประมาณซ้ 15 ชั่วโมงจาก
ที่ LA ฉะนั้นก็น่าจะประมาณซ้ 1 เห็นจะได้
จ้ะจ้ะ"

**เป็นอันว่าโยชิโกโทรมาจริงๆไหม
จ้ะ?**

"ใช่จ้ะ...พอซ้ 4 โมงปุ๊บ ก็โทรมาบับ
...อ้ออ้อ เด็กๆตื่นเต้นดีใจมากเลย เค้าตรงเวลา
คุยกันไม่กี่สัปดาห์ก็รักกันไป เมื่อความและ
บรรยากาศก็อย่างที่ลงใน J-SPY เมื่อ 2 เดือนแล้ว
นั่นแหละ แถมน้องๆบางคนก็ร้องไห้กันอีกนะ...
ก็สนซ้ก็กินไปซ้ 2 มาย ไร่เราก็กินออกว่า เอ...
เค้าทำงานจ้ะ"

**หลังจากนั้นก็จะหึงหึงกลายเป็นศูนย์
ประสานงานระหว่างโยชิโกกับแฟนเพลงของ X-JAPAN
ในเมืองไทยมาตลอด**

"ก็คงจะแหละมั้ง (หัวเราะ)...พอหลังจาก
นั่นก็เดือนธันวาคม ปี'98 ใจมีจ้ะ...เสร็จจากงาน
นั้นปุ๊บ พอถึงมกราคม ปี'99 พี่ก็คิดถึงบินไปประเทศ
อเมริกาอีก แล้วพอที่เจอคุณสแตนกับบอกเค้าว่า มี
คุณวุฒิชัย มีน้องๆบางคนเค้าไม่เชื่อนะว่า โยชิโกโทร
มาเอง ซึ่งไม่มีอะไรยืนยันได้ อาจจะเป็นคุณสแตน
โทรมาเองก็ได้ แล้วสแตนเค้าก็ไปบอกโยชิโก ทาง
โยชิโกก็กดไปซ้ บอก BUT I CALL...จ้ะโทร...จ้ะ
โทรเอง ทางสแตนเค้าก็บอก...เฮ้ย ก็คนเค้าไม่เชื่อ
ที่มีทางโยชิโกก็เลยให้ชุด 'เอมมี' ซึ่งเป็นผู้ช่วยเค้า
โทรนัดพี่กันออกใหญ่เลย บอกว่าต้องเจอพี่ให้ได้...
แต่ก็ยังไม่ได้เจอกันซะที เพราะทางโยชิโกก็มีธุระ

ของเค้า... ที่ที่มีรูปของพี่ ทวางผ่าน... ออมนี่ ก็โทรตาม
เพลงของเธอ... เพื่อจะติดต่อมันเองที่ให้ได้ (หัวเราะ)"

**ปรากฏว่าถ้าจะเจอกันได้นั้นใช้เวลา
นานมั๊ยครับ?**

"โหม่น... น. จนเพิ่งเกือบจะกลับเมืองไทยแล้ว
โหม่นนะ... รู้สึกจะเป็น... วันที่ 5 มีนาคม ปี 99 (หยิบ
กระดาษฉายเซ็นไอซิกขึ้นมาให้ดู) นี่แหละ... พี่ก็ได้
เจอกับไอซิก... ก็ไปที่ทำงานเค้าคือ ONE ON ONE
ซึ่งเป็นสตูดิโอของเค้าอยู่ที่ North Hollywood ทีนี้
พอไปถึงที่ก็กดหลอดนะ ไอโซ! สตูดิโอมันลึกด้วย
อึ้นกระชั้นชั้นสิเนอ ปาร์ตเมนต์ก็เปิด เอ๊ย!... ค... ค... ค!
โดยที่ไม่มีใครไปเปิด ลึกขนาดปาร์ตเมนต์เป็นประตูไม้
หนาๆ พอเข้าไปก็มีห้องอีกอยู่ 2-3 ห้อง ก็เจอไอซิก
เค้ากำลังนั่งกับเพื่อนดูของเค้า ไอโซ! เค้าส่งตัวน้อง
มาก... ก... โหม่นจับก็หัว โหม่นว่า พี่ก็ขอให้หาคุณเอมมี
ด้วยรูปให้ ไอซิกก็เค้าก็พาเดินชมห้องอีกของเค้าไป
หัวแหละนะ คือพี่ใช้เวลาอยู่ที่นั่นตั้งเป็นชั่วโมงเลยนะ
เห็นห้องอันหนึ่งห้องของเค้ามันสวยออกได้เลยว่าไม่
ธรรมดา รู้สึกว่าอีต่านนี่ต้องมิดีร์มาก (หัวเราะ)"

**ในระหว่างที่พูดคุยกับไอซิกนั้น... คุณ
เป็นคนดังไปบ้างครับ?**

"อืม... ก็กับเพื่อนๆเรานะ... มานั่งโต๊ะ เปิด
ของขวัญ คือเคาะรูปเค้าพวกของมาบ๊วยที่ไอซิกก็เยอะ
มาก ที่ที่ขึ้นมาตั้ง 2 กระเป๋านะ มีทั้งการ์ด ทั้งของ
ถูกก็ถูก ของตัวเอง เค้าก็กับแฟนนะ คุณสนุก คุณไปเรื่อย
คงพอใจกับการที่
พวกเราไปเจอกับ
เขามากขนาดนี้
แต่ในส่วนลึกแล้ว
พี่ก็ไม่รู้ว่าจะคิด
ยังไงบ้างนะ คือ
บางสิ่งบางอย่าง
ก็เหมือนจะบ่ง
บอกว่า เขาเป็น
คนที่ค่อนข้างลึก
ด้วยพอสมควร
ชอบกับตัว... แต่
วันนั้นเค้าก็โหม่น
แถมยังฮั่นเป็ยโน

ให้พี่ฟังด้วยนะ ซึ่งค่อนข้างจะพิเศษมาก เพราะ
ไอซิกก็ไม่เคยทำอย่างนี้ให้ใครเห็นง่าย ๆ (อืมอืม)"

**จนถึงวันที่พี่จะคิดถึงมาหนึ่งคืนแล้ว
บ้างมั๊ยครับว่า เพราะอะไรไอซิกถึงอนุญาตให้พี่ได้
เป็นกาส่วนตัวขนาดนั้น**

"ไม่รู้สินะ... ไม่รู้จริงๆ (อืม)... อาจจะเป็น
เพราะว่าพี่นะ... คือพี่นั่นแหละนี่เมืองไทยมีเยอะ ให้
ความสนใจกับตัวเขามากก็ได้... สองคือ... เค้าคงต้อง
ใจว่า เอ๊ะ! เพราะอะไร... ทำไปทำไมไม่เชื่อว่าเค้าโทรมา

จริงๆ ซึ่งได้ตวงนี่แหละที่เราไปใจจำเค้าไปให้เค้ารู้สึก
แปลกใจ และอยากจะทำอะไรกับพี่ในเมืองไทยได้
เห็นว่า เออ... เขาเนี่ยเป็นของจริงนะ! ไม่อย่างนั้น
เค้าจะให้พี่ช่วยเค้าโทรตามที่อยู่นานตั้งเป็นเดือน
ไปทำไม คือปีนั้นเค้าเค้าจะไม่แค่เราที่ได้นะ... แต่
เค้าก็โหม่นกับเรานี่ เราต้องขอสมัครจริงนี่"

**หลังจากครั้งนั้นแล้ว พี่กะมีโอกาส
ได้พบกับไอซิกอีกไหมครับ?**

"ก็เกือบจะแหละนะ... คืออย่างนี้ เมื่อต้นปี
2000 นี้ พี่ก็บินไปอเมริกาอีกรอบ ก็ไปเจอเพื่อน
ซึ่งเป็นมือกลองชาวญี่ปุ่นสมัยที่เรานั่งอยู่เบิร์กดีดี
ด้วยกัน ก็คุยกันไปคุยกันมา เค้าก็บอกว่า มีลูกศิษย์
เป็นศิลปินระดับโลกชื่อ 'ไอซิก' เขียวนะ... เราก็ว่า
ตายจริง! โหม่นก็ถามนะ ก็เลยโทรไปให้สตูดิโอของ

ไอซิก แล้วก็ได้เบอร์โทรตามตามเบอร์ของ
เพื่อนมือกลองที่ไว้ แต่ที่ตอนพี่คนนั้นเค้าอยู่
แค่ 2-3 วัน ก็ต้องบินกลับญี่ปุ่น พอบินไป
ได้ไม่นาน... คุณเอมมีซึ่งเป็นพี่สาวเค้า
ก็โทรมาบอกว่า ไอซิกก็พูดไม่ได้ เพราะ
เพิ่งไปผ่าตัดทอนซิมา แต่ทางคุณเอมมี
เค้าก็เชิญพี่ไปสตูดิโอแห่งใหม่ของไอซิก
ชื่อ 'ONE ON ONE SOUTH' อยู่ใน LA
เลอเนะ ดูเหมือนสตูดิโอนี้เมื่อก่อนเคย

เป็นของมาคานน่า... ซึ่งพี่ก็เคยรู้จักมาก่อนแล้ว...
ก็รู้สึกคลอเคลียเหมือนกันว่า... เออ... ชาติชีวิตนี้มีมันก็
ตลกสินะ วันไปเที่ยวมา... พี่ก็รู้สึกเหมือนกัน (หัวเราะ)"

**ในฐานะที่พี่กะก็ถูกคลุกคลีอยู่กับวงการ
เพลงมานาน มีมุมของเกี่ยวกับเพลงญี่ปุ่นหรือว่า
เพลงไทยบ้างมั๊ยครับ?**

"พี่เองแบบนี่นะ พี่ว่าญี่ปุ่นเค้าก็ทำอะไร
ค่อนข้างจะเป็นมาตรฐานคล้ายๆกับเป็นอเมริกันมาก
แต่ช่วงนี้เค้าก็ไม่ได้มีความหลากหลายทางงานดนตรี
มากด้วยเช่นกัน คือเค้ามีชาวตะวันตกเฉพาะตัวของเค้า

เออ... อันนี้พี่พูดแบบ
โดยรวมนะ เพราะที่
เค้าก็ไม่ได้ฟังอะไรที่
เป็น ด น ค รี ผู้ ปู น
มากขนาดนั้น... ส่วน
ของไทยเราเนี่ย พี่ว่า
เด็กไทยเราเก่งนะ...
เพียงแต่ไม่มีเงินแล้ว
ก็ไม่มีคนสนับสนุน
เท่านั้น มีหลายคนใน
วงการที่มีฝีมือดี ที่
เกือบจะแจ้งเกิดอยู่
แล้ว แต่พวกเค้าก็ไป
ไม่ถึงไหน เพราะเหตุผลหลายประการ... พี่เองใน
ฐานะที่รู้จักกับหลายคนก็อยู่เบื้องหลังในวงการนี้ ก็
พยายามที่จะขอเป็นแนวมาลงแบบญี่ปุ่นๆ ว่า
เออ... ดูไปก็โหม่นนะ... โหม่นทอนนั้นนะ" คือพยายามจะชี้
ช่องทางให้เด็ก ๆ ที่มีฝีมือเหล่านั้นมีโอกาสนะ บางที
พี่ก็บ่นด่าจากเมืองนอกก็ชอบตัวรับตัวรับ หนึ่งคือ
หนึ่งทอนก็เกี่ยวกับดนตรีมาผ่านเด็ก ๆ ที่เห็นว่าจะมีแนว
โดยที่พี่ไม่ได้คิดค่าใช้จ้างอะไรทั้งสิ้น... แบบว่าพี่
ต้องการจะหาโอกาสให้พวกเค้าหาตัวที่เค้าต้องขอ
จะสามารถทำได้... คือมองเห็นระบบการทำงาน
ของวงการเพลงในบ้านเรา รวมไปถึงปัจจัยอะไร
หลายๆอย่าง ซึ่งมองโดยรวมแล้วนี่มันทำให้ทลุดใจ
เหมือนกันนะ"

พร.กะทิ' หรือพี่กะทิ พี่สาวที่แสนดีของ
เราขึ้นมาถึงพี่พูดถึงประเด็นนี้... ประเด็นที่ยังคง
เป็นจุดบอดเกี่ยวกับการไม่เติบโตไปไหนของธุรกิจ
เพลงไทย และอีกหลายหลายประเด็นในการคุม
นอกรอบแบบ OFF RECORDS เกี่ยวกับกรณี
การละเมิดลิขสิทธิ์เพลงต่างประเทศ ซึ่งค่ายเทป
ในบ้านเราก็กินเป็นล่ำเป็นสัน แต่ให้น้ำเสียงขายที่
พื้นที่ซดมันนี่ของเรามีจำกัด ทำให้มีหลายเรื่อง
ที่ผ่านแล้วอาจจะยังไม่กระจ่างชัด ก็คงต้องขมขื่น
ไปในโอกาสหน้านะครับ"

อ้อ! ประโยคเด็ดต้องท้าย... เมื่อถาม
พี่กะทิว่าเพราะเหตุใด ไอซิก ถึงเป็นที่รักของแฟน ๆ
อยู่จนทุกวันนี้?

"พี่ว่าเค้าดูดีสินะ... เพราะความลึกซึ้ง
ของเค้าจึงทำให้หลายคนสนใจ... อาจจะเป็นเพราะอะไร
หลายอย่างเกี่ยวกับตัวเขาไม่มากที่พูดเท่าที่จะมากได้"

หมายเหตุ: พี่เองที่ถือการจะติดต่อกับ
ดร.กะทิ ก็อีเมลไปที่ bangkokti@hotmail.com
(เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้นนะครับ) หรือพบตัวจริงได้ที่
ลานเมียร์ริ่งค์ของห้างสยามดิสคัฟเวอรีตั้งแต่
เวลา 18.30 - 20.00 จนถึงสิ้นเมษายนปี '44 นี้
เท่านั้นนะครับ... พี่กะทิจะเล่นดนตรีแจ๊สอยู่ที่นั่นทุก
คืนวันพฤหัสบดีเท่านั้นจะ